

LA FORÇA VERITABLE DEL POBLE

En la història recent de Catalunya, s'han succeït uns quants episodis de reivindicació nacionalista organitzats directament per la societat civil –sense el suport directe dels partits polítics– que han evidenciat que el poble és ben viu i està disposat a defensar la seva dignitat col·lectiva. Entre aquests esdeveniments civico-polítics destaquen, evidentment, el primer referèndum per la Independència d'Arenys de Munt (13 de setembre de 2009), la primera onada de consultes sobiranistes a 167 pobles i ciutats de Catalunya (13 de desembre de 2009), la multitudinària manifestació de Barcelona en contra de la sentència del TC sobre el nou Estatut d'Autonomia (10 de juliol de 2010) i la consulta sobiranista de Barcelona (10 d'abril de 2011).

Els escèptics de mena i els enemics declarats de Catalunya rebaixen o neguen, respectivament, l'èxit innegable de totes aquestes mobilitzacions populars argumentant que, de moment, aquest suposat increment de l'independentisme a casa nostra no s'ha traduït en vots a les darreres eleccions autonòmiques i municipals, i tenen tota la raó del món, però dissimulen quan se'ls recorda que, en només un parell anys, el sentiment independentista ha guanyat transversalitat generacional i ideològica i ha penetrat, fins i tot, en sectors de la societat catalana habitualment contraris a la qüestió, circumstància absolutament inimaginable cinc o deu anys enrere, de manera que l'assoliment d'una majoria social a favor de la consecució d'un Estat propi per a Catalunya ha deixat de ser, finalment, un somni impossible. Les darreres estadístiques del Centre d'Estudis d'Opinió, a més a més, afirmen que, en cas de fer-se ara mateix un referèndum vinculant sobre la independència, un 45% dels catalans triaria la butlleta afirmativa.

La prova clara que l'independentisme avança i continua reinventant-se i enfortint-se des de la societat civil és que, si res no ho destorba, el dissabte 10 de març tindrà lloc a Barcelona, justament, la culminació d'aquest procés de mobilitzacions civils amb la constitució oficial de l'Assemblea Nacional catalana (ANC), una organització de caràcter volgutament popular, unitari, plural i democràtic que, inspirada en la històrica Assemblea de Catalunya, es vol convertir en un potent instrument de conscienciació nacional a favor de la consecució pacífica de la independència política de Catalunya. L'objectiu final de l'ANC és exigir al nostre Parlament la convocatòria d'un referèndum oficial sobre la independència de Catalunya no més enllà de la data simbòlica de l'any 2014, tres segles justos després de la derrota militar de Catalunya a càrrec de les tropes borbòniques.

El desplegament de l'ACN arreu del territori ja compta actualment amb 140 assemblees locals constituïdes, i 80 més en procés de constitució, que aporten al nou moviment milers i milers de simpatitzants i, cosa molt important, més de 5.000 inscrits que tenen dret a assistir a l'acte constituent del dia 10 de març i a participar en la discussió i votació dels estatuts i del full de ruta i en l'elecció del Secretariat i del Consell Permanent.

La nostra comarca, en consonància amb l'èxit de les consultes del 13-D, tindrà una participació molt activa a la cita barcelonina constituent a través d'Osona per la Independència, la representació territorial de l'ANC a la plana de Vic que es va presentar el setembre passat al teatre L'Atlàntida davant de 1.400 persones. Osona per la Independència, des d'aleshores, ha procedit a la implantació del moviment a diferents pobles i ciutats de la comarca i ja compta amb unes quantes assemblees locals constituïdes, o en procés de constitució, a Manlleu, Bisaura, Taradell, Vall del Ges, Vic, Balenyà, Folgueroles, Tona, Roda de Ter i Sant Julià de Vilatorrada. El període d'inscripció a l'ANC es tanca el dia 8 de febrer i hom calcula que la xifra total d'osonencs inscrits rondarà finalment les cinc-centes persones.

Cada dia som més els quiensem que toca rebel·lar-nos davant les múltiples escomeses polítiques, econòmiques i morals que rebem d'Espanya. Catalunya té dret a dotar-se d'un Estat propi a imitació de totes les altres nacions europees que ho han aconseguit durant les últimes dècades, des de Lituània fins a Croàcia, o que esperen aconseguir-ho durant la dècada present, com Euskadi, Flandes o Escòcia, que ja ha rebut el vist-i-plau del Regne Unit per a la convocatòria d'un referèndum.

No podem badar. No podem rendir-nos. Hem de demostrar la força veritable del poble si volem sobreviure com a nació.

Antoni Pladevall